

“...nu încetăm să ne rugăm pentru voi ...”

Coloseni 1:9

LA MULȚI ANI!

1	Zlatinca Mihaly		
7	Gabriel Avornicesei		
12	Ionela Remzing Avornicesei		
15	Pavel Mircea		
19	Paul Bucur		
19	Irina Popa		
23	Jivca Tomici		
30	Vlad Sucitu		

Notă: SS - Sânmartinu Sârbesc

Program grupe

Nov.	6	13	20	27
a.m. SS	Marius Morar	Daniel Șercău	Dan Tămășescu	Camelia Groza
p.m.	Postică Maria	Rodica Peici	Viorica Ilin	Pavel Memete
a.m. FB	Daniel Șercău	Dan Tămășescu	Sergiu Zariosu	Sandu Hanus
p.m.	Marius Morar	Petre Dolga	Angelo Tămășescu	Marius Morar
PV	---	---	---	---

Notă: SS-Sânmartinu Sârbesc, FB-Fibiș; PV-Petrovaselo

PROGRAM noiembrie 2021 Prezbiter servicii: Pavel Memete/Sandu Hanus		
Sabatul I (6 noiembrie) soarele apune la 17 ¹³		
Vineri, h 18	Marius Morar	diacon: Aurel Baidoc
Sabat, h 11	Angelo Tămășescu	povestire copii: Rovena Tămășescu
Sabat, h 16	Gabriel Ivănică	
Școala de Sabat, h 9:30 Andra Enache - instr. coordonator		
Responsabil tehnic: Veniamin Barbu		
Sabatul II (13 noiembrie) soarele apune la 17 ⁰⁴		
Vineri, h 18	Petre Dolga	diacon: Leon Buhai
Sabat, h 11	Marius Morar	povestire copii: Aneta Baidoc
Sabat, h 16	Sandu Hanus	
Școala de Sabat, h 9:30 Sandu Hanus - instr. coordonator		
Responsabil tehnic: Eduard Constantin		
Sabatul III (20 noiembrie) soarele apune la 16 ⁵⁷		
Vineri, h 18	Vasile Burleanu	diacon: Florin Dobrei
Sabat, h 11	Vasile Burleanu	povestire copii: Alina Popa
Sabat, h 16	Marius Andrei	
Școala de Sabat, h 9:30 Angelo Tămășescu - instr. coordonator		
Responsabil tehnic: Robert Popa		
Sabatul IV (23 noiembrie) soarele apune la 16 ⁵²		
Vineri, h 18	Pavel Memete	diacon: Petrică Popa
Sabat, h 11	Pavel Memete	povestire copii: Diana Martonfi
Sabat, h 16	Program tineret	
Școala de Sabat, h 9:30 Cristina Hanus - instr. coordonator		
Responsabil tehnic: Veniamin Barbu		

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea

Program

pliant

Timișoara III
www.sperantatm.adventist.ro

NOIEMBRIE 2021

Gândul lunii:

„Toți aceia care, prin nașterea din nou, au intrat în familia cerească sunt în mod special frați ai Domnului. Iubirea lui Hristos îi leagă pe membrii familiei Sale și oriunde se manifestă această iubire, se descoperă și înrudirea aceasta dumnezeiască. «Oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.»”

Ellen White, *Hristos Lumina lumii*, p. 638

Info:

- 6 noiembrie - Ziua exploratorului
- 13 noiembrie - Ziua AMiCUS
- 16 noiembrie - Ședință de comitet, ora 18
- 20 noiembrie - Dar pt. Speranța TV (colectă specială)
- 27 noiembrie - Ziua prevenirii violenței

Pagina pastorului

Marius Morar

Hristos, lumina lumii – pasaje selectate

Cap. 70 – Acești foarte neînsemnați frați ai Mei

În ziua aceea, în loc să prezinte marea lucrare pe care El a făcut-o, dându-și viața pentru mântuirea oamenilor, Hristos le va arăta lucrarea plină de credință pe care ei au făcut-o pentru El. Celor pe care îi va așeza la dreapta Sa, le va zice: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut; am fost străin și M-ați primit; am fost gol și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță și ați venit pe la Mine”. Dar aceia pe care Hristos îi laudă nu vor ști că I-au servit Lui. La întrebările lor neliniștite, El va răspunde: „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut”.

Cei pe care Hristos îi va lauda la judecată au cunoscut poate puțină teologie, dar au cultivat principiile Lui. Prin influența Duhului Sfânt, ei au fost o binecuvântare pentru cei din jurul lor. Chiar și printre păgâni sunt unii care au cultivat spiritul bunătații; înainte să fi ajuns cuvintele vieții la urechile lor, ei s-au purtat prietenește cu misionarii și i-au ajutat chiar cu riscul vieții. Printre păgâni există unii care se închină lui Dumnezeu, în neștiința lor, cărora nu le-a fost adusă niciodată lumina prin vreun mijloc omenesc, dar care nu vor pieri. Cu toate că nu cunosc legea scrisă a lui Dumnezeu, ei au auzit glasul Lui vorbindu-le prin natură și au făcut lucrurile cerute de lege. Faptele lor dau dovadă că Duhul Sfânt le-a atins inima și sunt recunoscuți ca fii ai lui Dumnezeu.

Cât de surprinși și bucuroși vor fi cei umili, dintre neamuri și păgâni, când vor auzi de pe buzele Mântuitorului: „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut!” Cât de fericită va fi inima Iubirii

Infinite când urmașii Lui vor asculta cu surprindere și bucurie cuvintele de aprobare!

Dar iubirea lui Hristos nu este restrânsă la o anumită clasă de oameni. El Se identifică astfel cu fiecare copil al omenirii. El a devenit membru al familiei pământeste, pentru ca noi să putem deveni membri ai familiei cerești. El este Fiul omului și, în felul acesta, frate cu fiecare copil al lui Adam. Urmașii Lui nu trebuie să se simtă despărțiți de lumea care piere în jurul lor. Ei sunt o parte din uriașa țesătură a omenirii, iar Cerul îi consideră frați cu păcătoșii și cu sfinții. Iubirea lui Hristos îmbrățișează pe cel decăzut, rătăcit și păcătos; și fiecare faptă de bunătate îndeplinită pentru înălțarea unui suflet căzut, fiecare faptă de milă este primită ca fiind făcută pentru El.

Mulți cred că ar fi un mare privilegiu să viziteze locurile unde a trăit Hristos pe pământ, să-și poarte pașii pe unde a mers El și să privească lacul pe malul căruia Îl plăcea să învețe, dealurile și văile asupra cărora adesea I se odihneau privirile. Dar nu este nevoie să mergem la Nazaret, Capernaum sau Betania ca să umblăm pe urmele lui Isus. Putem găsi urmele Lui lângă patul celui bolnav, în colibele sărăciei, pe străzile prea aglomerate ale marilor orașe și în tot locul unde inima omului are nevoie de mângâiere. Făcând așa cum a făcut Isus când era pe pământ, vom merge pe urmele Lui.

Programul pastorului Marius Morar

Nov.	6	13	20	27
Vs	TM III	SS	TM I	TM III
SD	SS	TM III	TM I	TM I
SDM	Fibiș	Săcălaz	TM III	Fibiș

Notă: SS-Sânmartinu Sârbesc, FB-Fibiș; PV-Petrovaselo

Pastila de sănătate

Carnea ca aliment

Dieta stabilită pentru om la început nu includea produse alimentare animaliere. Abia după potop, când tot ce era verde pe pământ fusese distrus, a primit omul permisiunea de a consuma carne.

Alegând hrana omului în Eden, Domnul a arătat care era cea mai bună dietă; în alegerea făcută pentru Israel, El a dat aceeași lecție. I-a scos pe israeliți din Egipt și și-a asumat instruirea lor, pentru ca ei să poată fi un popor al Său. Prin ei, El dorea să binecuvânteze și să învețe lumea. El le-a dat hrana cea mai potrivită pentru acest scop, nu carne, ci mana, „pâinea din cer”.

Numai din pricina nemulțumirii și cârtirii lor după oalele cu carne ale Egiptului li s-a dat dezlegare pentru carne, și aceasta numai pentru un timp scurt. Folosirea acesteia a provocat boala și moartea a mii dintre ei. Cu toate acestea, restricția privind o alimentație fără carne nu a fost niciodată acceptată din toată inima. Ea a continuat să fie cauza nemulțumirilor și cârtirii, pe față sau în taină, și nu a fost permanentizată.

La așezarea lor în Canaan, israeliților li s-a permis să folosească produse alimentare de proveniență animală, însă sub restricții atente, care aveau scopul de a ameliora urmările cele rele. Folosirea cărnii de porc a fost interzisă, ca și a cărnii altor animale, păsări și pești, care a fost declarată necurată. De la felurile de carne îngăduită, consumarea grăsimii și a sângelui a fost strict interzisă.

Puteau servi ca hrană numai acele animale care se aflau într-o stare bună. Nici o creatură care fusese sfâșiată, care murise de la sine sau al cărei sânge nu fusese scurs bine nu putea fi consumată.

Îndepărtându-se de la planul divin hotărât pentru dieta lor, israeliții au suferit o mare pierdere. Ei au dorit o dietă pe bază de carne și au cules urmările. Nu au atins idealul de caracter pe care-l avea în vedere Dumnezeu și nici nu au împlinit scopul Său. Domnul „le-a dat ce cereau; dar a trimis o molimă printre ei” (Psalmii 106, 15.) Ei au prețuit ceea ce era pământesc mai presus decât ceea ce era spiritual și nu au atins țelul Său pentru ei, sfințenia desăvârșită. {

Ellen White, *Divina vindecare*, cap. Carnea ca aliment pp. 311-312